

N:o 32.

Ank. till Riksd. Kansli den 31 Mars 1885, kl. 3 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i § 44 af förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862.

Från Andra Kammaren har Lag-Utskottet fått till handläggning emottaga en af Herr *Carl Gustaf Andersson* i Skeenda afgifven motion, N:o 54, så lydande:

»§ 44 i nu gällande förordning af den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet stadgar, att kommunalstämma skall utse ordförande och vice ordförande i kommunalnämnden, och enligt § 56 i samma förordning skall »en hvar ledamot af kommunalnämnden *ansvara* gemensamt med de öfrige för de medel och säkerhetshandlingar, nämnden har under sin förvaltning». Enligt § 51 af nyssnämnda förordning är det kommunalnämndens ordförande, som »ansvarar för räkenskapernas ordentliga förande, vårdar nämndens handlingar» etc., och i vanliga fall är det denne ordförande, som ensam uppbär de till bestridande af kommunens utgifter uppburna medel. Nu kan inträffa, att de solidariskt ansvarige ledamöterna kunna påtvingas en ordförande, hvilken ej eger deras förtroende, men likafullt måste mottagas, såsom den der förvaltar kommunens anförtrödda medel. Sorgliga följder för de medansvarige hafva mer än en gång härutinnan visat sig. Undertecknad har ett färskt exempel på, att den å kommunalstämma valde ordföranden i kommunalnämnden helt och hållet förskingrat de i hans vård anförtrödda medel och säkerhetshandlingar. Enär kommunalnämndens ledamöter äro gemensamt ansvarige för dylika förtroendemissbruk, hvartill en ordförande kan göra sig skyldig, borde väl äfven åt dessa ledamöter förunnas rättighet att sjelfva utse ordförande och vice ordförande, och det är på grund häraf jag vågar föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta, att § 44 i Kongl. Maj:ts förordning om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862 måtte erhålla följande lydelse:

Kommunalnämndens ledamöter utse inom sig ordförande och vice ordförande att tjenstgöra för den tid, de blifvit såsom ledamöter invalde. Till dessa befattningar» etc.

Motionärens förslag att åt kommunalnämnden sjelf må uppdragas att inom sig utse ordförande och vice ordförande stödjer sig derpå, att nuvarande sätt för utseende af innehafvarne af dessa befattningar skulle för öfrige medlemmar i nämnden innefatta en obillighet, då ordföranden uppbure de medel, kommunalnämnden hade under sin förvaltning, samt vårdade dessa jemte kommunens säkerhetshandlingar, men nämndens ledamöter vore för så väl medlen som säkerhetshandlingarne gemensamt ansvarige.

Utskottet skulle för sin del medgifva rigtigheten af detta betraktelsesätt, derest verkligen stadgandet i § 51 af förordningen om kommunalstyrelse på landet, att kommunalnämndens ordförande ansvarar för räkenskapernas ordentliga förande, vårdar nämndens handlingar och håller öfver dem register, måste så tolkas, att ordföranden skulle ega rätt att ensam emottaga inflytande medel samt hafva dessa och säkerhetshandlingarna uteslutande i sitt eget förvar. Förordningens § 67 innehåller emellertid uttryckligen, att stämma för uppbörd af debiterade kommunalutskylder skall förrättas af *kommunalnämnden* eller *vissa dess medlemmar*, så vida icke kommunalstämman finner skäligt att om sättet för uppbörden annorlunda förordna, och af förordningens bestämmelser i öfrigt torde kommunalnämnden vara oförhindrad att åt annan eller andra af sina ledamöter, än ordföranden, öfverlemna att, vare sig jemte denne eller ensamme, förvalta kommunalmedlen, fast ordföranden öfver dem förer räkenskapen, äfvensom att åt en eller flere af sina ledamöter öfverlemna att gemensamt med ordföranden vårda säkerhetshandlingarna, t. ex. i kassaskåp med flere nycklar.

Vid nu anförda förhållande förfaller stödet för motionärens framställning; och får Utskottet alltså hemställa,

att motionen icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 31 Mars 1885.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.